

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2006r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący SSO Anna Marzysz-Hać

Protokolant: ref. staż. Paweł Kępiński

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2006r., w Warszawie na rozprawie sprawy z odwołania Dariusza C

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki o udzielenie koncesji

Oddala odwołanie.

SSO Anna Marzysz-Hać

Za zgodność z oryginałem
Sekretarz

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (zw. URE) decyzją NR DPE 195/2005 z dnia 26 września 2005 r. odmówił Dariuszowi C udzielenia koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi.

Wydając w/w decyzję Prezes URE ustalił i rozważył co następuje:

Dariusz C – przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma H: D z/s w S S – złożył 24 maja 2004r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosek o udzielenie koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi.

W trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego Prezes URE wezwał Dariusza C do przedstawienia informacji niezbędnych do wydania koncesji. Przy piśmie z dnia 22 września 2004r.(k. 35 akt admin.) Dariusz C nadesłał „informację o osobie z Krajowego Rejestru Karnego” wydanej przez Ministerstwo Sprawiedliwości., z którego wynika, że Dariusz C został trzykrotnie w krótkim czasie skazany za przestępstwa z winy umyślnej.:

- w 2001 r. za przestępstwo określone w art. 263 § 2, Kodeksu karnego,
- w 2001 r. za przestępstwo określone w art. 178a § 1 Kodeksu karnego,
- w 2003 r. za przestępstwo określone w art. 291 § 1, Kodeksu karnego.

Na podstawie załączonych przy piśmie z dnia 9 listopada 2004 trzech kopii prawomocnych orzeczeń (k.73, 74, 75 akt admin.) Prezes URE ustalił, że Dariusz C: został skazany prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w R z dnia 11 lipca 2001 r. (sygn. akt II K 269/01) za popełnienie przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu tj.: za to, że w okresie bliżej nie ustalonym do dnia 2 listopada 2000 r. w K L W posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną myśliwską w postaci strzelby kal. 12/76,2 „IRZ” - 18EMM nr XXXXXXXXX;

- Sądu Rejonowego w R z dnia 19 października 2001 r. (sygn. akt VI K 194/01) za popełnienie przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji tj.: za to, że w dniu 3 maja 2001 r. o godzinie 7.00 w R na jechał jako kierujący samochodem osobowym „Polonez” nr rej. znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,79 promila alkoholu w wydychanym powietrzu;
- Sądu Rejonowego w B dnia 26 maja 2003 r. (sygn. akt II K 224/01) za popełnienie przestępstwa przeciwko mieniu tj.: za to, że w październiku 2000 r. w K woj. nabył od Mariusza G. osiem opon samochodowych wartości ok. 1000 zł. wiedząc, że rzeczy te zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego.

Za popełnienie tych przestępstwa Sąd wymierzył Dariuszowi C następujące kary: 1 roku pozbawienia wolności z zawieszeniem na okres próby wynoszący 3 lata oraz karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych w sprawie sygn. akt II K 269/01,

3 miesięcy pozbawienia wolności z zawieszeniem na okres próby wynoszący 3 lata oraz świadczenie pieniężne w wysokości 100 (stu) złotych na rzecz Fundacji na Rzecz Dzieci Poszkodowanych w Wypadkach Samochodowych „HELP” z siedzibą we W oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego przez okres 1 roku w sprawie sygn. akt VI K 194/01,

9 miesięcy pozbawienia wolności z zawieszeniem na okres próby wynoszący 3 lata oraz karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych w sprawie sygn. akt II K 224/01).

Pozwany Prezes URE uznał, iż z powodu popełnienia przez D. C w krótkim okresie czasu (lata 2001-2003) trzech przestępstw z winy umyślnej (przestępstwo przeciwko: porządkowi publicznemu, bezpieczeństwu w komunikacji oraz mieniu) nie może mu być udzielona koncesja na obrót paliwem ciekłym, albowiem istnieje przesłanka odmowy udzielenia na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy Prawo Energetyczne oraz art. 50 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej .

Od powyższej decyzji odwołanie w dniu 12 września 2005 złożył powód wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i udzielenie koncesji na obrót paliwami

ciekłymi oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Urzędowi Regulacji Energetyki przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego jako części kosztów procesu.

Powód, zarzucił zaskarżonej decyzji:

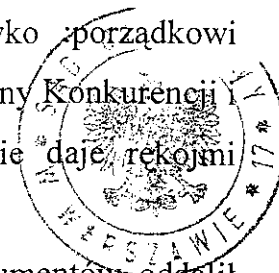
- 1) naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a w szczególności art. 33 § 3 ust 3 i art. 35 ust 3 Ustawy z dnia 17 kwietnia 1997 r. Prawo Energetyczne i art. 50 pkt 2 Ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. O swobodzie działalności Gospodarczej, przez przyjęcie, iż powód nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją, a przez to nie spełnia wymaganych przepisami warunków do udzielenia mu koncesji;
- 2) błędną ocenę materiału dowodowego przez uznanie, że skazanie powoda prawomocnymi wyrokami Sądu za przestępstwa nie mające związku z przedmiotem prowadzonej określonej ustawą.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Rozważania Prezesa urzędu Regulacji Energetyki były całkowicie uzasadnione. Stan faktyczny dawał podstawę do wydania zaskarżonej decyzji. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w pełni podziela ustalenia i poglądy zawarte w zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 50 ustawy –Prawo Energetyczne, w sprawach nieuregulowanych przepisami tej ustawy w zakresie działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W tej sytuacji przyjąć należy, że Prezes Urzędu Regulacji Energetyki prawidłowo zastosował art. 50 pkt 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, który daje uprawnienie organowi koncesyjnemu do oceny faktów podanych we wniosku celem stwierdzenia czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją oraz czy daje rękojmię prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją.

Wobec bezspornych faktów popełnienia przez odwołującego w okresie czasu (lata 2000- 2001) trzech przestępstw z winy umyślnej przeciwko porządkowi publicznemu, bezpieczeństwu w komunikacji oraz mieniu Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie uwzględnił odwołania bowiem odwołujący nie daje rękojmi uczciwego prowadzenia koncesjonowanej działalności gospodarczej. Mając powyższe na względzie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie , nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia na podstawie art. 479(53) par. 1 kpc.

Kosztami postępowania obciążono odwołującego na podstawie art. 98 stosownie do wyniku sporu.

Za zgodność z oryginałem
Sekretarz

A handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized letter 'P' or similar, written over the printed name 'Sekretarz'.